2025/2096

6.11.2025

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EHP č. 176/2025

ze dne 11. července 2025,

kterým se mění příloha IV (Energetika) Dohody o EHP [2025/2096]

SMÍŠENÝ VÝBOR EHP,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“), a zejména na článek 98 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/759 ze dne 14. prosince 2021, kterým se mění příloha VII směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o metodiku výpočtu množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení a dálkové chlazení ([1]), má být začleněno do Dohody o EHP.

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů ([2]), ve znění opravy v Úř. věst. L 311, 25.9.2020, s. 11 a Úř. věst. L 41, 22.2.2022, s. 37, by měla být začleněna do Dohody o EHP.

(3) Směrnicí (EU) 2018/2001 se zrušuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ([3]), která je začleněna do Dohody o EHP, a která by proto měla být v Dohodě o EHP zrušena.

(4) Státy ESVO nejsou zahrnuty do závazného celkového cíle Unie pro podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie v roce 2030. Článek 3 směrnice (EU) 2018/2001 by se měl použít na státy ESVO, s výjimkou ustanovení čl. 3 odst. 1, 5 a 6 této směrnice. Státy ESVO by místo toho měly stanovit vnitrostátní orientační cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030, a proto by neměly uplatňovat článek 8 o platformě Unie pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie a statistických převodech. To nevylučuje možnost budoucích jednání mezi státy ESVO a Unie, pokud jde o spolupráci na cílech v oblasti energie z obnovitelných zdrojů po roce 2030.

(5) Státy ESVO mohou uplatňovat režimy podpory v souladu s článkem 4 směrnice (EU) 2018/2001 v zájmu dosažení nebo překonání svých příslušných vnitrostátních orientačních cílů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

(6) Ustanovení čl. 7 odst. 5 směrnice (EU) 2018/2001 stanoví výjimky pro Kypr a Maltu v podobě nižší prahové hodnoty, pokud jde o výpočet hrubé konečné spotřeby energie v souvislosti s množstvím energie spotřebované v letecké dopravě. Island je vzdálený ostrov, který se nachází daleko od svých sousedních zemí. S ohledem na tuto zvláštní zeměpisnou situaci by se na Island měla vztahovat stejná prahová hodnota jako na Kypr a Maltu.

(7) V případech, kdy má Norsko povinnost konzultovat Sámy, je nezbytné zajistit, aby lhůty pro povolovací řízení uvedené v čl. 16 odst. 4, 5 a 6 směrnice (EU) 2018/2001 mohly být prodlouženy až o jeden rok.

(8) Norsko a Island mají vysoký podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů. Norsko využívá elektřinu z obnovitelných zdrojů převážně pro účely vytápění, zatímco Island pokrývá velkou část své poptávky po vytápění z obnovitelných geotermálních zdrojů a elektřinu z obnovitelných zdrojů využívá tam, kde geotermální zdroje nejsou k dispozici. Pokud jde o státy ESVO, je proto ve směrnici (EU) 2018/2001 vhodné upravit metody výpočtu týkající se všeobecného rozšíření ve vytápění a chlazení.

([1]) Úř. věst. L 139, 18.5.2022, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82.
([3]) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

(9) S ohledem na regionální unii Lichtenštejnska se Švýcarskem, v jejímž rámci jsou paliva regulována švýcarskými orgány a dodávána švýcarskými subjekty, a vzhledem k tomu, že se jedná o jediný zdroj dodávek paliv pro dopravu v Lichtenštejnsku, je vhodná dočasná odchylka od článků 25 až 31 směrnice (EU) 2018/2001, které stanoví pravidla pro energii z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy a pravidla udržitelnosti pro obnovitelná paliva. Lichtenštejnsko se řídí švýcarským systémem zvyšování podílu biopaliv na základě mechanismu kompenzace CO_2, který je z hlediska ambicí srovnatelný se substitučními a úspornými účinky cílů v oblasti biopaliv. Emise CO_2z paliv pro vozidla se spalovacím motorem musí být kompenzovány vnitrostátními opatřeními a opatřeními v zahraničí. Článek 37 Lichtenštejnského nařízení o CO_2 (LR 814.065.1) a články 9 a 10 zákona o CO_2 (LR 814.065) stanovují, že od roku 2024 musí být kompenzováno 23 % emisí CO_2. Tato odchylka by se měla použít na směrnici (EU) 2018/2001 ve znění platném před změnou provedenou směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023 ([4]). Tato odchylka je přísně časově omezena a měla by se použít pouze v době, než bude dosaženo dohody ohledně začlenění směrnice (EU) 2018/2001 ve znění směrnice (EU) 2023/2413 do Dohody o EHP. Dohoda by měla být považována za dosaženou, jakmile bude směrnice (EU) 2018/2001 ve znění směrnice (EU) 2023/2413 začleněna do Dohody o EHP.

(10) Lichtenštejnsko bylo vyňato z působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice ([5]), neboť není schopno poskytnout původní údaje o „spotřebě primární energie“ nebo „konečné spotřebě energie“. Pokud to vyžaduje směrnice (EU) 2018/2001, může Lichtenštejnsko reformátovat vnitrostátní statistické údaje do údajů o spotřebě primární energie a konečné spotřebě energie.

(11) Příloha IV Dohody o EHP by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Znění bodu 41 (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES) přílohy IV Dohody o EHP se nahrazuje tímto:

„**32018 L 2001**: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82) ve znění opravy v Úř. věst. L 311, 25.9.2020, s. 11 a Úř. věst. L 41, 22.2.2022, s. 37 ve znění:

— **32022 R 0759**: nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/759 ze dne 14. prosince 2021 (Úř. věst. L 139, 18.5.2022, s. 1).

Rozhodnutí o uznání dobrovolných režimů pro prokázání souladu s kritérii udržitelnosti podle směrnic Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES a (EU) 2018/2001 jsou uvedena v kapitole XVII přílohy II.

Pro účely této dohody se ustanovení uvedené směrnice upravují takto:

a) ustanovení čl. 3 odst. 1, 5 a 6, čl. 5 odst. 4 a 5 a článku 8 se na státy ESVO nepoužijí.

b) v článku 3:

i) v odstavci 2 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Každý stát ESVO stanoví vnitrostátní orientační cíl v oblasti energie z obnovitelných zdrojů vyjádřený jako podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2030 v rámci svého příslušného integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu v souladu s články 3 až 5 a 9 až 14 nařízení (EU) 2018/1999. Při vypracovávání návrhů integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu mohou státy ESVO zvážit použití vzorce uvedeného v příloze II zmíněného nařízení.“;

([4]) Úř. věst. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.
([5]) Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1.

ii) v odstavci 4 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Od 1. ledna 2026 nesmí být podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v jednotlivých státech ESVO nižší než základní podíl uvedený ve třetím sloupci tabulky v příloze I části A. Státy ESVO přijmou nezbytná opatření k zajištění souladu s tímto základním podílem.“;

c) v článku 4:

i) v odstavci 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„Aby státy ESVO dosáhly nebo překonaly své příslušné vnitrostátní orientační cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů stanovené v čl. 3 odst. 2 této směrnice, mohou státy ESVO uplatňovat režimy podpory.“;

ii) v odstavci 3 se slova „aniž je dotčeno použitelné právo Unie v oblasti vnitřního trhu s elektřinou“ nahrazují slovy „aniž jsou dotčeny právní předpisy v oblasti vnitřního trhu s elektřinou použitelné podle Dohody o EHP“;

d) v čl. 5 odst. 2 se slova „práva Unie v oblasti vnitřního trhu s elektřinou“ nahrazují slovy „právních předpisů v oblasti vnitřního trhu s elektřinou použitelných podle Dohody o EHP“;

e) v čl. 4 odst. 9, čl. 6 odst. 1, čl. 21 odst. 7 a čl. 22 odst. 7 se slova „články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU“ nahrazují slovy „články 61 a 62 Dohody o EHP“;

f) v čl. 7 odst. 5 třetím pododstavci se za slovo „Kypru“ vkládá slovo „Islandu“;

g) v čl. 16 odst. 4 a 5 se za slova „mimořádnými okolnostmi“ vkládají slova „nebo má-li Norsko povinnost konzultovat Sámy“;

h) v čl. 16 odst. 6 se za slovo „zařízení“ vkládají slova „nebo pokud má Norsko povinnost konzultovat Sámy“;

i) v čl. 19 odst. 11 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Státy ESVO neuznají záruky původu vydané třetí zemí s výjimkou případů, kdy Unie s uvedenou třetí zemí podepsala dohodu o vzájemném uznávání záruk původu vydaných v Unii a kompatibilních systémů záruk původu zavedených v uvedené třetí zemi a kdy státy ESVO s uvedenou třetí zemí uzavřely v podstatě rovnocennou dohodu, a pouze dochází-li k přímému dovozu nebo vývozu energie.

Státy ESVO usilují o uzavření dohod uvedených v prvním pododstavci.“;

j) v čl. 19 odst. 12 se slova „právem Unie“ nahrazují slovy „Dohodou o EHP“ a v čl. 36 odst. 3 se slova „podle práva Unie týkajícího se“ nahrazují slovy „podle ustanovení Dohody o EHP týkajících se“;

k) v čl. 20 odst. 3 se za slova „cíle Unie podle čl. 3 odst. 1 této směrnice“ vkládají slova „nebo, pokud jde o státy ESVO, jejich příslušného vnitrostátního orientačního cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů stanoveného v souladu s čl. 3 odst. 2“;

l) v čl. 23 odst. 1 se slova „vypočteným podle metodiky uvedené v článku 7, aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku“, nepoužijí na státy ESVO;

m) v čl. 23 odst. 2 písm. b) se za slova „průměrný roční nárůst“ vkládají slova „nebo, pokud jde o státy ESVO, přesahuje-li jejich podíl energie z obnovitelných zdrojů včetně elektřiny z obnovitelných zdrojů používané v odvětví vytápění a chlazení 60 %, započítat jakýkoli takový podíl jako splňující průměrný roční nárůst“;

n) v čl. 29 odst. 1 písm. a) se slova „příspěvek ke splnění cíle Unie stanoveného v čl. 3 odst. 1 a“ nepoužijí na státy ESVO;

o) články 25 až 31 se nepoužijí na Lichtenštejnsko až do začlenění směrnice (EU) 2018/2001 ve znění směrnice (EU) 2023/2413 do Dohody o EHP;

p) v příloze I v bodě A se v tabulce doplňují nové řádky, které znějí:

„

	Podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2005 (S_{2005})	Cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 (S_{2020})
Island	55,0%	64 %
Norsko	58,2 %	67,5 %
Lichtenštejnsko	7 %	24 %

“

q) v příloze IV se v odst. 6 písm. b), c) a d) slova „vnitrostátního práva a práva Unie“ nahrazují slovy „vnitrostátního práva a právních předpisů použitelných podle Dohody o EHP“ a v odst. 6 písm. c) se slova „příslušných vnitrostátních právních předpisů a práva Unie“ nahrazují slovy „příslušného vnitrostátního práva a právních předpisů použitelných podle Dohody o EHP“.“

Článek 2

Znění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/759 a směrnice (EU) 2018/2001 ve znění opravy v Úř. věst. L 311, 25.9.2020, s. 11 a Úř. věst. L 41, 22.2.2022, s. 37 v islandském a norském jazyce, která mají být zveřejněna v dodatku EHP *Úředního věstníku Evropské unie*, jsou závazná.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 12. července 2025 za předpokladu, že jsou učiněna veškerá oznámení podle čl. 103 odst. 1 Dohody o EHP (*).

Článek 4

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v oddíle EHP a v dodatku EHP *Úředního věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 11. července 2025.

Za Smíšený výbor EHP
předseda
Kristján Andri STEFÁNSSON

(*) Byly oznámeny ústavní požadavky.

Prohlášení států ESVO

k rozhodnutí č. 176/2025, kterým se do dohody začleňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001

Začlenění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 do Dohody o EHP rozšiřuje společný regulační rámec na podporu energie z obnovitelných zdrojů na státy ESVO. Státy ESVO nejsou zahrnuty do hlavního cíle EU v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Státy ESVO však stanovily tyto příslušné orientační vnitrostátní cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů:

— Island stanovil vnitrostátní orientační cíl v oblasti energie z obnovitelných zdrojů vyjádřený jako podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie ve výši 80 % v roce 2030. Islandský vnitrostátní cíl v oblasti obnovitelných zdrojů energie vychází z analýzy a prognózy Islandské agentury pro životní prostředí a energetiku do roku 2030. Odvětví elektřiny a vytápění na Islandu jsou ze 100 % založena na obnovitelných zdrojích vodní a geotermální energie. Islandský orientační cíl v oblasti obnovitelných zdrojů energie pro rok 2030 je o šestnáct procentních bodů vyšší než vnitrostátní cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020.

— Dne 6. listopadu 2020 přijal lichtenštejnský parlament (Landtag) svou energetickou strategii do roku 2030, která pro podíl energie z obnovitelných zdrojů stanovila vnitrostátní cíl 30 %. Tento cíl je sledován následovně: Přibližně 17 % z domácích obnovitelných zdrojů energie (především fotovoltaiky a tam, kde je to možné, větrné energie a v menším měřítku biomasy) a přibližně 13 % z dovážených obnovitelných zdrojů energie (e-paliva, obnovitelný vodík). Zprávy o plnění cílů se podávají každoročně (jako součást monitorovací zprávy určené lichtenštejnskému parlamentu).

— Norsko stanovilo vnitrostátní orientační cíl v oblasti energie z obnovitelných zdrojů vyjádřený jako podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie ve výši 77,5 % v roce 2030. Norský vnitrostátní cíl v oblasti obnovitelných zdrojů energie vychází z analýzy a prognóz Norské energetické agentury do roku 2030 a z interních posouzení provedených norským ministerstvem energetiky. Výchozí pozice Norska je velmi vysoká, neboť je v oblasti energie z obnovitelných zdrojů průkopníkem. To zároveň znamená, že se nákladově nejefektivnější a snadno dostupná opatření již používají. Norský orientační cíl v oblasti obnovitelných zdrojů energie pro rok 2030 je o deset procentních bodů vyšší než vnitrostátní cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie ve výši 67,5 % v roce 2020.